

Motion till riksdagen 2011/12:A378

av **Sven-Olof Sällström m.fl. (SD)**

En jämställd arbetsmarknad

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en jämställd arbetsmarknad.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en nationell handlingsplan för att eliminera hedersrelaterat våld och förtryck.¹
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genuspedagogik inte får genomsyra förskolans, grundskolans, gymnasieskolans och universitetens verksamhet.²
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en avvecklad jämställdhetsbonus.³
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbjuda kvotering i offentlig verksamhet.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skärpning av straffen för dem som gör sig skyldiga till hedersrelaterad brottslighet.¹

¹ Yrkandena 2 och 6 hänvisade till JuU.

Fel! Okänt namn på

² Yrkande 3 hänvisat till UbU.

³ Yrkande 4 hänvisat till SfU.

Motivering

Sverige har en arbetsmarknad där förutsättningarna för såväl män som kvinnor är goda. Sysselsättningsgraden är visserligen högre för män än för kvinnor, men arbetslösheten är lägre för kvinnor än för män. Den svenska arbetsmarknaden tycks vara mycket jämlik när man tittar på löner mellan kvinnor och män, enligt regeringens skrivelse 2011/12:3 Jämställdhetspolitikens inriktning 2011–2014. När lönerna mellan kvinnor och män korrigeras för faktorer som yrke, utbildning, ålder, sektor och arbetstid är differensen cirka sex procent. Den löneskillnaden är oförklarad men inte nödvändigtvis osaklig, och kan mycket väl ha att göra med faktorer som inte finns med i modellen, såsom arbetsledaransvar och yrkeserfarenhet. Det finns inga belägg för att diskriminering står för denna lilla lönedifferens mellan kvinnor och män. Det går dock inte utesluta att så är fallet, och skulle det vara så är det oacceptabelt.

Det som är intressant är framför allt varför kvinnor i högre utsträckning tycks välja utbildningar och därmed yrken som generellt sett ger lägre lön. Framför allt är kvinnor överrepresenterade i offentlig sektor medan män i relativt hög utsträckning jobbar i privat sektor. Löneskillnader på arbetsmarknaden kan ofta förklaras i de olika val som kvinnor respektive män gör. Det är fortfarande så att våra tekniska högskolor och handelshögskolor har en överrepresentation av män, medan andra utbildningar som till exempel lärare eller vård och omsorg har en överrepresentation av kvinnor. Detta leder till löneskillnader på arbetsmarknaden samt en överrepresentation av män i bolagsstyrelser, något som dock inte kan förklaras utifrån diskriminering utan utifrån de olika livsval kvinnor och män gör.

Sverigedemokraterna står bakom principen om lika lön för lika arbete. Det är vårt största fokus i vår politik för en jämställd arbetsmarknad.

Sverigedemokraterna vill se ett jämställt samhälle där alla medborgare har samma rättigheter, skyldigheter, möjligheter och självval till utbildning och arbete. Vi baserar vår jämställdhetspolitik på sunt förnuft och vetenskap. Vår politik tar sin utgångspunkt i hur män och kvinnor är, inte hur de borde vara. Vi avvisar därmed all form av genuspedagogik där staten med verklighetsfrånvända teorier försöker experimentera med, eller ändra på, människors beteendemönster och könsidentitet. I första hand implementeras dessa teorier på våra barn och ungdomar för att genuspedagogiken tros vara mest effektiv ju tidigare den sätts in. Vi ser det som allvarligt att våra barn och ungdomar utsätts för genuspedagogiska experiment.

Vi vill se en avveckling av det skattefinansierade stödet till genuspedagogik och annan verksamhet där staten med utgångspunkt i verklighetsfrånvända politiska teorier försöker experimentera med, eller ändra på, våra barns och ungdomars beteendemönster och könsidentitet.

Sverigedemokraterna ser med oro på att framför allt många invandrarflickor, men också invandrapojkar, drabbas av tvångsgiften samt hedersrelaterade och religiösa och kulturella förtryckarstrukturer. Den svenska debatten lyser med sin frånvaro. Drygt tio år har gått sedan det uppmärksammade hedersmordet på Fadime Sahindal, men sedan dess har ingenting hänt. Situationen

Fel! Okänt namn på

är alarmerande. Sverigedemokraterna förespråkar därför ett utökat stöd till utsatta invandrarkvinnor. Inte minst måste problematiken erkännas och därefter ska det till en kraftig politisk markering genom förebyggande insatser, ökade resurser till stöd för de utsatta kvinnorna och flickorna samt en straffskärpning för dem som gör sig skyldiga till hedersrelaterat förtryck eller våld. Vi ser också med oro på kvinnofridskränkningar såsom våldtäkt, människohandel och kvinnomisshandel. Dessa brott slår inte bara mot individen utan mot hela vårt jämställda samhälle och ska kraftigt beivras. Det ska vara var och ens rätt att välja sin livspartner och övriga relationer. Regeringen bör ta fram en nationell handlingsplan för att eliminera hedersvåld, hedersförtryck, tvångsgifte, barnäktenskap och skenäktenskap. Inte minst ska fokus ligga på att eliminera skillnader i mäns och kvinnors möjligheter att ta del av samhällslivet när det gäller kultur, politik, arbetsliv, föreningsliv och nöjesliv.

Sverigedemokraterna tror inte på kortsiktiga lösningar inom jämställdhetsområdet såsom jämställdhetsbonus. Det ska vara upp till föräldrarna att själva ta ut den andel dagar av föräldraförsäkringen som de själva har möjlighet, vilja och kapacitet till. Vi tror inte att jämställdhetspolitiken förbättras genom statliga pekpinningar som söker detaljstyra föräldrars uttag av föräldraförsäkring. Det är diskriminerande mot de föräldrar som inte har ekonomiska eller andra möjligheter att dela på föräldraförsäkringen.

Kvotering enbart på grund av kön ska vara förbjudet i all offentlig verksamhet. Kvotering innebär inte någon positiv särbehandling, som vissa av dess förespråkare vill göra gällande, utan tvärtom innebär kvotering i samtliga fall att någon annan diskrimineras. Det är också ett steg bort från en jämställd arbetsmarknad om den offentliga sektorn börjar anställa på grundval av kön och inte kompetens. Vi värnar att varje organisation, yrkeskategori eller arbetsplats ska innehålla båda könen. Dock måste samhället tydligare erkänna att fysisk styrka i vissa yrkeskategorier är avgörande. Man kan inte kompromissa bort kraven på fysik. Sedan får de personer som uppfyller uppställda krav komma ifråga för anställning, oavsett kön. Detta kan komma ifråga gällande viktiga samhällsfunktioner såsom polis, brandkår, militärtjänst och kriminalvård, yrken där sänkta krav på fysisk prestationsförmåga kan bli helt livsavgörande.

Vi anser inte att jämställdhet exklusivt är en kvinnofråga. Den omfattar i lika stor utsträckning män och är således en medborgarfråga som måste ses ur såväl kvinnors som mäns perspektiv. Det faller på såväl kvinnors som mäns ansvar att arbeta för en jämställd arbetsmarknad och ett jämställt samhällsliv.

Stockholm den 5 oktober 2011

Sven-Olof Sällström (SD)

Julia Kronlid (SD)

Josef Fransson (SD)